

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 691

гр. Варна, 21.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно частно гражданско дело № 20233100500332 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх. № 302/18.01.2023г. от „Б.....“ АД срещу Определение № 1064 от 20.12.2022г. по гр.дело № 1575 по описана РС -Провадия за 2022г., с което производството по делото е прекратено като недопустимо на основание чл. 130 от ГПК.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на определението. Излага се, съда неправилно е приложил закона, доколкото непълнолетния би могъл да приеме под опис или да се откаже от наследството, чрез законния си представител или настойник.

Направено е искане, ако съда не приеме изложените в жалбата доводи и не отмени постановения отказ, да спре производството по делото до приключване на ТД № 1/2022г. на ОСГК на ВКС .

Съдът, като взе предвид законовите разпоредби регламентиращи процесните отношения, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК, от лице, имащо правен интерес от обжалване и срещу определение, което попада в предметния обхват на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Разгледана по същество жалба е основателна по следните аргументи.

Пред ПРС е образувано производство по гр. дело № 1575/2022г. по молба от Б..... АД с правно основание чл. 51, ал. 1 от ЗН с искане съдът да призове наследника на покойния длъжник П. Д. П. - А. П. Д., като му определи срок, в който да заяви приема ли наследството или се отказва от него.

С обжалваното определение съда е приел, че производството по отношение на наследника А. П. Д. е недопустимо, поради липса на правен интерес тъй като лицето е непълнолетно - същият е роден на 26.05.2005 г. и като такъв не може да заявява пред съда отказ от права, нито да приема направо наследството.

В настоящото производство няма спор, че към дата на депозиране на молбата по чл. 51 от ЗН и към дата на произнасяне на обжалваното определение А. П. Д. е непълнолетен.

Така изложените от ПРС аргументи относно личното изразяване на воля в производството по чл.51 от НК, когато призованият наследник не е приел наследството и му е даден срок по реда на чл. 51 от ЗН, той следва да изрази своята воля лично и самостоятелно, са правилни, доколкото се касае за производство, което има особен характер. В практиката няма спор, че процесуалните фикции по чл. 40, ал. 2 ГПК и чл. 41, ал. 2 ГПК и процедурите по призоваване чрез залепване на уведомление и чрез публично обявление в Държавен вестник по чл. 47 и чл. 48 ГПК, които предпоставят назначаване на особен представител, не намират приложение в производството по чл.51 от ЗН /така - постановеното по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК Определение № 315 от 23.06.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3092/2015 г., I г. о., както и възприелите даденото с него тълкуване Определение № 138 от 2.08.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 2806/2017 г., II г. о.; Определение № 460 от 22.07.2015 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3616/2015 г., III г. о.; Определение № 203 от 29.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 1911/2015 г., I т. о./.

Безспорно също така производството по чл.51 от ЗН е охранително и като такова започва по молба на заинтересованото лице и се прекратява, когато молбата за издаването на акта бъде оттеглена или молителят не бъде намерен на посочения адрес - чл.539 ГПК.

В конкретната хипотеза по делото не се установява наличието на предпоставките на визираната норма / нито на основанието на чл.130 /предявеният иск е недопустим/ от ГПК, а именно липсата на някоя от предпоставките или на наличието на някоя от пречките за допустимостта на молбата по чл.51 ЗН за приемане на наследството по опис.

Както е посочил в Определение № 37/18.03.2021г. по ч.гр.дело № 418/2021г. по описа на ВКС, I г.о. – Аргумент за допустимостта на производството по настоящото дело е и посоченото от частния жалбоподател образуваното ТД № 1 /2021 г. на ОСГК на ВКС по правния въпрос: допустимо ли е ненавършило пълнолетие дете да направи отказ от наследство и представлява ли той отказ от права по смисъла на чл.130, ал.6 СК, тъй като с него е установено противоречие в практиката на ВКС по въпроса за основателността на молбата, но не по въпроса за нейната допустимост, нито по въпроса за допустимостта на произнасянето на съда по нея, тъй като по нея съдът се е произнасял по същество, като е уважавал или отхвърлял молбата.

По изложените аргументи определението, с което производството е прекратено следва да бъде отменено и делото върнато на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ, като незаконосъобразно Определение № 1064 от 20.12.2022г. по гр.дело № 1575 по описана РС -Провадия за 2022г., с което е производството по делото е прекратено като недопустимо на основание чл. 130 от ГПК.

ВРЪЩА делото на Районен съд Провадия за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____